Eindverslag over het wetsontwerp n°. 334 en Voorloopig Verslag over de wetsontwerpen nos. 310 en 157.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor Curaçao over het dienstjaar 1914. (334.)

Bij het onderzoek van dit wetsontwerp in de afdeelingen werd opnieuw gewezen op het groote aandeel, dat de accijns op het gedistilleerd in de opbrengst der belastingen heeft. Dat aandeel toch is niet minder dan 8 pct. van alle belastingen. De leden, die deze opmerking maakten, meenden dat dit feit wijst op misbruik van sterken drank.

Vastgesteld den 10den Juni 1918.

VAN LAMSWEERDE.
VAN DER HOEVEN.
DE WAAL MALEFIJT.
BINNERTS.
STORK.

VOORLOOPIG VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot intrekking van artikel 73 van het Reglement op het beleid der Regeering van Nederlandsch-Indië. (310.)

Het afdeelingsonderzoek van dit ontwerp van wet heeft de navolgende uitkomsten gehad.

Enkele leden verwezen ten opzichte van hunne meening omtrent de positie der Chineezen in Indië naar hetgeen dienaangaande is opgemerkt in het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs uit deze Kamer over de Indische begrooting voor het loopende jaar. Zij drongen er op aan, dat de regeling van den privaatrechtelijken toestand der Chineezen, afgekondigd in het *Staatsblad van Nederlandsch-Indië* van den 24sten April 1917, n°. 129, thans spoedig zou worden ingevoerd.

Gevraagd werd in welke plaatsen nog Chineezen-wijken bestaan en of het waar is, dat de Chineezen in Indië liever onder het bestuur staan van de Europeesche ambtenaren dan onder dat van hunne Chineesche officieren.

Gaarne zou men vernemen hoe de regeling zal zijn ten aanzien van de Arabieren. Zullen nu bijzondere maatregelen worden genomen tegen woeker en tegen vrouwenhandel?

Vastgesteld den 10den Juni 1918.

VAN LAMSWEERDE.
VAN DER HOEVEN.
DE WAAL MALEFIJT.
BINNERTS.
STORK.

VOORLOOPIG VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot aanvulling van het Reglement op het beleid der Regeering van Nederlandsch-Indië met een hoofdstuk betreffende waterschappen. (157.)

Het onderzoek van dit ontwerp van wet in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de navolgende beschouwingen.

Enkele leden konden zich met de strekking van dit wetsontwerp niet vereenigen. Zij beschouwden waterschappen als verouderde instellingen, afkomstig uit de middeneeuwen, doch niet meer passend in onzen tijd. Hier te lande, zeiden zij, doen zij weinig nut; alleen bemoeilijken zij de gemeentebesturen in de uitoefening van hun taak. Veel beter dan door zulke staatjes in den Staat, kon door de locale besturen het doel, waarvoor de waterschappen in het leven worden geroepen, worden nagestreefd.

Door vele andere leden werd instemming betuigd met het Regeeringsvoorstel. Dat de waterschappen hier te lande als verouderde instellingen zouden zijn te beschouwen werd door hen zoo sterk mogelijk bestreden. Juist locale organisaties, in het leven geroepen om belangen te bevorderen, die door de belanghebbende landbouwers zelf konden worden beoordeeld, kunnen voortreffelijk werken, omdat die belangen op die wijze het best bevorderd worden, en niet minder omdat daarvan eene vormende kracht uitgaat en daardoor de bevolking langzamerhand tot zelfbestuur wordt opgeleid. Hoe meer kleine organisaties er komen des te beter. Natuurlijk behoort de wet te waken tegen machtsmisbruik en tegen verwaarloozing van belangen en waarborg te geven, gelijk dit in de verschillende wetten betreffende waterstaatsaangelegenheden ten onzent is geschied, dat door behartiging van de plaatselijke belangen die van algemeen nut niet worden geschaad.

Intusschen wenschte men in ieder geval omstandig te vernemen, welke bevoegdheden de Regeering aan die instellingen denkt toe te kennen en hoe zij zich in het algemeen voorstelt, dat zij zullen werken. Ten opzichte van een en ander rezen verschillende vragen. Zal er strenge scheiding bestaan tusschen dessabestuur en waterschapsbestuur? Wie zullen over de oprichting van waterschappen beslissen, wie toezicht er op houden, en wie geschillen tusschen dessa- en waterschapsbestuur omtrent machtsbevoegdheid regelen? Wie zullen leden van het bestuur zijn en welke taal zal in de vergaderingen worden gebezigd? Hoe zal men komen tot betaling van de waterschapslasten en zullen deze drukken op de gronden tot het waterschap behoorende evenals hier te lande? Naar aanleiding van deze vragen werd opgemerkt, dat in Indië van de regeling van waterschappen nimmer eenige bijzondere studie is gemaakt, en de vraag gedaan, hoe de in de Vorstenlanden bestaande waterschappen werken. Men achtte de op Bali bestaande waterschappen, de toebaks, ook voor Java navolgenswaard.

Eenige leden drongen er op aan, dat in afwachting van de onderhavige wet de wijziging van de dag- en nachtregeling voor de waterbevloeiing der suikerrietlanden niet zou worden uitgesteld en dat zou worden overgegaan tot invoering van het wadoek-stelsel. Zij oordeelden de door het Suikersyndicaat daartegen ingebrachte bezwaren niet gegrond.

Vastgesteld den 10den Juni 1918.

VAN LAMSWEERDE.
VAN DER HOEVEN.
DE WAAL MALEFIJT.
BINNERTS.
STORK.